

Šlapala k ránu chodník

Luboš Pospíšil

Šlapala k ránu chodník, podobala se noční svíci,
vtom začal padat jako z knih - sníh
na nebe a na ulici a byla jako anděl,
kterému bílý křídlo srazili šutrem uličníci

A ona pomaličku vešla do první ranní tramvaje,
zatímco padal jako z knih sníh,
kterej nikdy netaje a tramvaj tolik očí
veze do pekla anebo možná do ráje

Jako na sněžném kolotoči
ve vzduchu ucítil jsem lásku
a najednou měl jsem oči
a hmat a chuť a hlad
a tiše za potlesku racků
zkusil jsem lásku
a tiše za potlesku racků
zkusil jsem lásku vybrnkat

A ona pomaličku vešla do první ranní tramvaje,
zatímco padal jako z knih sníh,
kterej nikdy netaje a tramvaj tolik očí
veze do pekla anebo možná do ráje

Jako na sněžném kolotoči
ve vzduchu ucítil jsem lásku
a najednou měl jsem oči
a hmat a chuť a hlad
a tiše za potlesku racků
zkusil jsem lásku
a tiše za potlesku racků
zkusil jsem lásku vybrnkat